

Výročka dětí 2011

I my si jistě zasloužíme výročku! A ne ledajakou! V páteční podvečer /28. 1. / jsme se sešli před hasičárnou a odjeli do Malče, kde jsme získali na jednu noc azyl. V jedné ze tříd jsme hned začali připravovat prostředí pro slavnostní chvíli. Na lavice přišly bílé ubrusy, na ně barevné ubrousky, svíčky a hlavně dobroty. Na odkládacích stolcích voněly řízky, buchty od maminek, jednohubky a pět lahví šampusu!

Promítali jsme si na dataprojektoru fotky z naší činnosti za uplynulý rok. Bylo toho dost, co jsme zažili. Rádi vzpomínáme na stanování u rybníka, na koupání ve Skutči i na všechny soutěže, přestože to umístění mohlo být i lepší. A co, stejně jsme se dostali do okresního kola Plamenu, takže žádná ostuda.

Potom už konečně přišlo na řadu to nejlepší! Přípitek! Pojídání řízků a všeho ostatního bez omezení. Nakonec bylo ještě překvapení. Dort v podobě knihy s nápisem SDH Libice /děkujeme paní Culkové z Libické Lhotky/. Prostě super přejídačka. Tu jsme redukovali pobytem v tělocvičně do deseti. Poté následovalo promítání filmu Maharal. Zpočátku se nám nelíbil, protože byl strašidelný, ale to bylo schválně. Následovala totiž noční hra. Museli jsme ve dvojicích, trojicích chodit po škole. Měli jsme jenom baterky a tuhle budovu jsme vůbec neznali. Opravdu strašidelné! Všude něco praskalo, slyšeli jsme pořád nějaké kroky. Na sebraných lístečcích byly informace nutné ke splnění odbornosti preventista. Do spacáků jsme zalezli až o půl druhé ráno /maminky odpusťte nám/.

Po ranní snídani /školní zvonek se nepříjemně projevil už ve tři čtvrtě na osm/ byly zase hry v tělocvičně a od 11 h přednáška a promítání fotek z činnosti profesionálních hasičů z Chotěboře. To v pohodě zvládnul Jarda, prostě profík! Bára i Lukáš si vyzkoušeli speciální zásahové obleky hasičů. Aby v nich někoho zachránili, musí ještě ale hodně makat.

Kolem poledne nás, všech dvacet hasičů, Honza dovezl zpátky do té naší vísky.